

Lilino rozhodnutí

Lila chtěla učinit správné rozhodnutí.

Carolina Marínová
(Podle skutečné události)

„Mé tělo je tím chrámem, to dar je nádherný.“
(Zpěvník pro děti, 73.)

Je čas na studium písem!“ řekla Lila.

Lila ráda četla své sestřičce Ánice a malinkému bratříčkovi Svetanovi. Lilu zanedlouho čeká křest! Aby byla připravená, chce si číst písma každý den.

Lila otevřela knihu příběhů z písem na první stránce. Ánika a Svetan se k ní přitulili, aby viděli na obrázky.

„Pozorně poslouchejte, protože se vás potom na něco zeptám,“ řekla Lila. Potom začala číst první kapitolu.

„Než jsme se narodili, žili jsme v nebi,“ četla Lila. „Ještě jsme neměli tělo. Byli jsme duchy.“

Lila, Ánika a Svetan se podívali na obrázky lidí oblečených v bílém.

„Jsi připravena na první otázku?“ obrátila se Lila na Ániku. „Odkud jsi přišla před svým narozením?“

Ánika tleskla ručkama. „Z nebe!“

„To je správně,“ řekla Lila. „A odkud přišel Svetan?“

„Taky přišel z nebe,“ řekla Ánika. Svetan se začal chichotat a vložil si do pusy pěstičku. Lila a Ánika se rozesmály. Svetan je to nejroztomilejší roční dítě v Argentině!

„Celá naše rodina přišla z nebe,“ řekla Lila. „Ježíš také. Přišel, aby nám pomohl, abychom mohli znovu žít s Nebeským Otcem.“ Ukázala na stránku, kde byl obrázek Ježíše.

Když Lila dočetla, stále přemýšlela o tom, jaké to asi muselo být, žít s Ježíšem v nebi. Chtěla by být jako On. Chtěla by vždy činit správná rozhodnutí!

Když Lila čekala druhý den ve škole ve frontě na snídani, zakručelo jí v bříšku. Už měla na jazyku chuť empanadas, které jí seňora Ruizová dala na talíř. Voněly skvěle!

Potom jí seňora Ruizová nalila šálek mléka. *Hmmm*, pomyslela si Lila. Mléko bylo tmavší než obvykle. Ve škole občas přidávali do nápojů kávu nebo čaj.

„Je dnes v mléce trocha kávy nebo čaje?“ zeptala se Lila.

Seňora Ruizová jen mávla rukou. „Trošička kávy,“ odpověděla. „Ani to nepoznáš.“

Lila se na okamžik zamyslela. Vzpomněla si na to, že by chtěla být jako Ježíš a činit správná rozhodnutí. Věděla, že proroci říkají, že kávu pít nemáme.

„Děkuji. Dneska si mléko nedám,“ řekla Lila. Usmála se na seňoru Ruizovou. Potom si sedla k jídlu.

Toho dne večer pomáhala v kuchyni papimu s mytím nádobí. Stále přemýšlela o příběhu z písem. Také myslela na to mléko.

„Papi?“

„Ano?“ odpověděl papi.

„Proč si Nebeský Otec přeje, abychom měli tělo?“

Papi přemýšlel, zatímco oplachoval další talíř. „No, dal nám tělo, abychom se mohli stát takovými, jako je On,“ odpověděl. „Tvoje tělo je domovem pro tvého

ducha. Toto máme na mysli, když říkáme, že naše tělo je chrám.“

Lila přikývla. O tom občas zpívali píseň v Primárkách! „Takže proto Nebeský Otec chce, abychom se o své tělo starali?“

„Přesně tak,“ odpověděl papi.

„Dneska byla ve škole v mléce trocha kávy,“ řekla Lila.

„Já jsem ho ale nepila. Snažím se starat o svůj chrám.“

„Jsem na tebe hrdý,“ řekl papi. Otřel si ruce do utěrky a Lilu objal.

Lila se k němu pevně přitiskla. Měla radost z toho, že se stará o tělo, které jí dal Nebeský Otec. ●

Autorka žije v Corrientes v Argentině.

Rodina z tohoto příběhu žije v Argentině. Pokud se chcete o jejich zemi dozvědět více, přečtěte si další článek.